

De gemeenteraad van Someren stuurde op dinsdag 9 februari tijdens een extra raadsvergadering wethouder Guido Schoolmeesters de laan uit.

Met tien stemmen voor en zeven stemmen tegen werd de wethouder ontslag aangezegd, nadat hij een motie van wantrouwen naast zich neerlegde.

De Gemeenschapslijst en Lijst Someren-Heide hadden dit allemaal graag anders gezien. Dat blijkt duidelijk uit het betoog van Bart de Groot van de Gemeenschapslijst (voor de stemming over de motie van wantrouwen):

Betoog Bart de Groot namens Gemeenschapslijst.

Voorzitter, ik spreek namens mijn fractie de Gemeenschapslijst. Het navolgende betoog wordt door hen onderschreven. We zijn er samen voor gaan zitten.

Tjongejonge waar zijn we in beland? Ongelofelijk. Wethouder Schoolmeesters, voor ons Guido, twintig jaar raadslid, zeven jaar wethouder, wordt leidend voorwerp in een integriteitsonderzoek.

Guido heeft een geweldige staat van dienst voor de Somerense politiek; als hobby twintig jaar raadslid, tussendoor vier jaar wethouder en nu bijna drie jaar bezig aan zijn tweede termijn als wethouder. Kenmerken: kundig, scherp, ooit iets te scherp, kritisch, hard werken, kort op de bal, direct, ooit iets te direct, respectvol, wars van vriendjespolitiek, handelend in het algemeen belang, introvert, niet op de voorgrond, en een groot liefhebber van volksvertegenwoordiging, oftewel Gewoon doen, Gewóón doen! Meer dan een kwart eeuw actief voor de Zummerse gemeenschap. Zeven jaar betaald en de andere twintig jaar als hobby. Iets om trots op te zijn. In 27 jaar nooit betrapt op een foutje, nooit betrapt op een misstap, nooit onderwerp van discussie geweest. Zeker niet op integriteitsgebied. Voor onze partij ben je de waakhond voor integriteit. Altijd kies op integriteit. Altijd partijgenoten erop attenderen dat ze daar ook zorgvuldig mee om moeten gaan. Altijd bezig om belangenverstrengelingen en de schijn ervan te voorkomen. Altijd bezig met integer handelen en integer zijn, en dan ligt er nu net over jou dit rapport. Bizar.

Voorzitter, waar is de tijd gebleven? We zijn allemaal mensen, we werken allemaal, de een wat harder dan de ander, maar waar gewerkt wordt, worden fouten gemaakt. Gewone foutjes. Als er vroeger, nog niet zo lang geleden, dergelijke zaken voorkwamen dan werden we aan de tafel gezet, mocht iedereen zijn zegje doen, werd er eens hard op tafel geslagen, werd er wat gevloekt, hier en daar wat excuses aangeboden, werden er nieuwe afspraken gemaakt, dronken we nog iets en gingen we weer snel aan de slag. Handen uit de mouwen, schouder eronder en ertegenaan! Zo deden we dat. Maar nu? Nu probeert iedereen zijn straatje schoon te vegen, elkaar wat te beschadigen, over de rug van een ander zelf nog wat omhoog te klauteren en vooral bezig om er zelf beter van te worden. Voorzitter, met weemoed denk ik aan de die vroegere tijd terug.

Want waar gaat het hier nu eigenlijk om?

Guido geeft antwoord aan zijn 32-jarige zoon, die al flink wat jaren op zichzelf woont, aan de keukentafel, op de vraag 'welke projectontwikkelaars gaan in Groote Hoeven bouwen?'.

Guido geeft antwoord op die vraag aan zijn zoon. Guido weet dat, want drie weken daarvoor heeft hij met het hele college daar een besluit over genomen. Dat besluit is openbaar. Iedereen die naar de gemeente belt, krijgt hetzelfde antwoord als Guido zijn zoon gaf. De zoon van Guido belt niet naar de gemeente maar vraagt het aan zijn pap. Uiteraard. Wie van ons zou tegen zijn zoon of dochter zeggen 'ik weet het, het is bekend, maar bel maar naar de gemeente'. Niemand! Maar daar moet je natuurlijk wel vader of moeder voor zijn. Ik had het ook kunnen zeggen, want ik wist het ook. Guido had immers op onze fractievergadering van begin mei aangegeven dat ie kon mededelen dat het college er een klap op had gegeven. Trots als ie was als er weer iets uit zijn portefeuille voortvarend opgepakt was.

De zoon van Guido legt contact met het bouwbedrijf waar hij ooit eerder contact mee had toen hij nog in Gemert woonde met zijn vorige relatie. Hij was overigens niet de eerste die wist dat dit bouwbedrijf in Groote Hoeven zou gaan bouwen. Dat was ook niet zo gek, want voor eind april was door de gemeente gepubliceerd dat er eind april duidelijk zou worden wie er in Groote Hoeven zou gaan bouwen. Sterker nog voor 15 mei stond het al te koop bij het bouwbedrijf en diverse Somerense makelaars. Er hadden al mensen voor de zoon van Guido contact opgenomen, maar dat bleek pas in het rapport van Necker van Naem. Daarin stond dat zich al drie andere kandidaten gemeld hadden. Tenminste bij dit project. Bij de andere projecten is dat niet onderzocht, maar we weten intussen dat het daar net zo ging. Bij dit bouwbedrijf waren er in elk geval drie personen voor de zoon van Guido, maar zij hadden contact opgenomen met de makelaar in plaats van met het bouwbedrijf. De zoon van Guido nam rechtstreeks contact op met het bouwbedrijf. En een week later kocht hij een van de woningen. Het stond hem aan, hij had al veel pogingen gedaan en wilde nu niet weer achter het net vissen, dus hakte snel de knoop door. En het bouwbedrijf dacht ongetwijfeld: verkopen wat ik verkopen kan, daar hoef ik in elk geval geen courtage bij de makelaar over te betalen. Heel normaal, niks vreemds. Iedereen doet het zo, en dat is wat ons betreft ook prima. Wie zien het ook op al die andere plekken in Someren.

Loten voorzitter doen we sinds jaren alleen nog maar voor vrije sector kavels. Wanneer iemand bouwgrond koopt voor de projectbouw laten we het over aan de projectontwikkelaar. Wat ons betreft prima, want daarmee hebben onze eigen inwoners toch meer kans. Immers wanneer er een loting plaatsvindt, zal men dat daar reclame voor moeten maken en daarmee ook buiten Someren mensen trekken. Al die projectontwikkelaars hanteren op dit moment het principe 'wie het eerst komt, wie het eerst maalt'. Allemaal. In Groote Hoeven, maar ook locatie Marischool Someren-Eind, Pastorietuin Someren, Waterdael, Gildewijk, Someren-Heide Zuid, Speelheuvelstraat, Lambertusstraat, Petrus-Paulusschool, etc. Wie het eerst komt, wie het eerst maalt. Uit de documenten blijkt dat ook deze projectontwikkelaar datzelfde wilde doen. Hij hield een info-avond waar hij aangaf dat er reeds drie woningen verkocht waren. Alle geïnteresseerden kregen een formulier mee, ook digitaal te downloaden. Wat ze vanaf een bepaalde dag en tijd in mochten sturen. Tja en toen gebeurde er iets wat niemand had bedacht: de woningen

waren zo mooi, zo gewild, zo interessant dat er binnen één minuut na het openstellen van de inschrijving tientallen kandidaten hun inschrijfformulier instuurden voor de resterende elf woningen. Die andere drie kon immers niet, want daar was al een koopovereenkomst voor getekend. Daar ging hij natuurlijk nooit een goede van maken ... Dus besloot hij de volgende dag om naar de notaris te gaan om toch maar te loten ... Iets wat hij natuurlijk oorspronkelijk niet van plan was. Elf werden er ingeloot, de rest niet. Sommige mensen waren erg teleurgesteld en belden naar de gemeente dat het niet eerlijk was gegaan omdat er drie woningen al verkocht waren.

De ambtenaar komt hiermee bij Guido, Hij geeft aan dat er bij twee woningen al namen genoemd zijn. En Guido geeft direct aan: „En die derde weet ik wel, dat is mijn zoon dan. Die heeft ook een woning uit dat project gekocht.” De ambtenaar die op dat moment nog niet weet hoe de vork in de steel zit, geeft later bij Guido aan dat hij vindt dat hij dat moet melden. Iets waar de Gemeenschapslijst helemaal achter staat. Goed dat ook de ambtenaar bezig is met de juiste werkwijze! Guido vindt dat ook en geeft aan dat hij dat dan moet doen en dat hij daar helemaal geen problemen mee heeft. Er is namelijk niks vreemds gebeurd. Maar dan gaat het mis. De Gemeentesecretaris pikt het op. Hij zou een vooronderzoek moeten doen en bevraagt de ambtenaren. En dat is het. Aan Guido stelt hij geen vragen. Guido krijgt de kans niet om iets uit te leggen. Wel geeft de secretaris aan dat hij nog wat losse eindjes heeft, waarop Guido vraagt wat dat dan zijn, maar ook daar krijgt hij geen antwoord op. De gemeentesecretaris adviseert de burgemeester om een onderzoek in te stellen. Zij gaan daarover het gesprek aan met Guido. Die aangeeft dat het hem niet nodig lijkt omdat ie ervan overtuigd is dat er niks vreemds is gebeurd. Om die reden ziet hij de uitkomst van het onderzoek met vertrouwen tegemoet. Van dat gesprek kwam afgelopen vrijdag het verslag ineens op tafel te liggen. Nooit eerder gezien, door niemand ondertekend, en volgens Guido klopt het ook helemaal niet met de inhoud van het gesprek. Het lijkt volgens hem wel of iemand zich niet meer zo goed kan herinneren hoe dat gesprek gelopen heeft. Wij waren er niet bij, maar vreemd is het wel dat dit verslag nu ineens bij de stukken zit. Saillant detail is dat de conclusie van het vooronderzoek van de gemeentesecretaris is 'Het is een FEIT dat de wethouder zijn zoon bevoordeeld heeft bij de toekenning van de woningen in Groote Hoeven'. Een feit! Meerdere malen geeft de burgemeester aan de wethouder aan dat het vooronderzoek niet naar Necker van Naem is gestuurd. Maar die geven in hun rapport aan dat de conclusie van het vooronderzoek geen invloed heeft gehad op hun onderzoek ... Ze hebben het dus wel gehad.

En vervolgens voorzitter lichtten de burgemeester en de gemeentesecretaris het college en presidium in. En zij legt vervolgens overal geheimhouding op. Bij dat inlichten hadden zij ervoor kunnen kiezen om het anoniem te houden. Bijvoorbeeld 'geacht presidium en college, ik wil u meedelen dat ik besloten heb, na een vooronderzoek om een intern onderzoek in te laten stellen. Dat was voldoende geweest, Nee, er werd gekozen voor een opzet waarbij het direct duidelijk was dat het om Guido ging, maar zijn naam werd niet genoemd. Want het moest zogenaamd anoniem zijn ... Daar mag je toch gerust grote vraagtekens bij zetten, of niet dan? Of was het misschien de bedoeling dat iemand per ongeluk zijn mond voorbij zou praten? Al met al werd het vanaf dat moment dus politiek.

Iets wat je niet zou moeten willen, werd het op dat moment wel. En iedereen die het wist moest een week of zes zijn mond dicht houden. Tegen alles en iedereen. En dat werden er uiteindelijk tien. De geheimhouding werd erop gelegd ter bescherming van Guido, zo werd er steeds gezegd. Maar nu weten we wel beter. We mogen er met niemand over spreken, omdat dan duidelijk zou worden dat hier iets heel anders speelt.

Necker van Naem wordt het onderzoeksbureau. Ze pakken groot uit en gaan aan de slag. Dat doen ze met twee hoofdvragen en nog een flink aantal subvragen. Hoofdvraag 1 is: heeft Guido zijn zoon bevooroordeeld. Hoofdvraag 2: heeft Guido het bouwbedrijf bevooroordeeld. Guido heeft daarbij contacten met de heer Evert Jan Kruijswijk Jansen. Dat is de hoofdonderzoeker. Als je Evert Jan even googelt kom je er direct achter dat hij werkzaam is bij Necker van Naem en daarnaast prominent CDA-raadslid in de gemeenteraad van Hilversum. De nummer 3 van de partij aldaar. U zal het allemaal wel afdoen met flauwekul of zoeken naar iets. Bij mij komt direct de vraag op 'zouden de uitkomsten van het onderzoek hetzelfde zijn geweest als dit een CDA-wethouder betrof?' Als je het dan over belangenverstrengeling hebt is het bijzonder vreemd dat het volgens u zo gerenommeerde bedrijf als Necker van Naem een CDA-raadslid hoofdonderzoeker maakt naar integriteitskwesties bij politieke personen ... Wij denken er het onze van. Ben benieuwd of wij de enige zijn. Maar helemaal jofel is het niet.

Op basis van de gehouden interviews komt de onderzoeker tot de conclusie dat Guido zowel zijn zoon als het bouwbedrijf bevooroordeeld heeft en dus niet integer gehandeld heeft. Of die conclusies kloppen of niet, dat zullen we (voorlopig) nooit weten. Want voor de verandering hebben ook alle geïnterviewden geheimhouding opgelegd gekregen. Waarschijnlijk weer om Guido te beschermen, maar intussen weten we wel beter.

Voorzitter, die geheimhouding om Guido te beschermen zorgt ervoor dat er door niemand iets te controleren is. Of na te vragen, of te laten verduidelijken. Helemaal niks. De geïnterviewden hebben alleen het verslag mogen lezen van hun eigen interview. Maar zij krijgen vervolgens het rapport niet. Dus zij weten niet eens of hun interview wel in het rapport terecht is gekomen en op welke manier. Wij krijgen het rapport te zien, maar wij, degenen die er een zuivere en heldere beslissing in moeten nemen, krijgen vervolgens de interviews niet te zien. Sterker nog, we mogen, bij vragen, niet eens contact opnemen met de geïnterviewden. Nee, wederom zorgt de geheimhouding ervoor dat we geen verdere informatie krijgen. Uitzondering op het hele verhaal is het college. Zij zijn geïnterviewd, hebben hun eigen verslag mogen lezen, hebben ook het onderzoek ontvangen en hebben daarmee kunnen controleren of het geschrevene klopt met wat zij hebben gezegd. Alleen de burgemeester, gemeentesecretaris, twee wethouders en Guido. Voor de rest is controleren onmogelijk.

Dan ontvangen we het rapport van Necker van Naem. Vier weken te laat. Tot dan toe weten de anderen van niks. Ze worden naar het gemeentehuis gelokt om iets belangrijks in ontvangst te nemen. Bij het lezen schrik je je een hoedje. Het lijkt wel of Guido is veranderd in een nietsontziende, onbetrouwbare, oneerlijke, belangenvermengende figuur. We weten

dat het niet zo is, maar op basis van de zes conclusies kun je niet anders concluderen. Ook Guido is helemaal van slag. De geheimhouding gaat er vanaf voor iedereen die het rapport heeft ontvangen. Eindelijk kunnen we er weer met elkaar over spreken. Guido is compleet van slag. Hij heeft volledig meegewerkt aan het onderzoek in de volle en heilige overtuiging dat hij niets verkeerd heeft gedaan. En nu wordt hij afgeschilderd als iemand die compleet de plank mislaat. 27 Jaar in de gemeente niks voorgevallen en nu in een paar maanden is hij schijnbaar veranderd in een boef. Wij herkennen Guido helemaal niet in het rapport. Guido herkent zichzelf niet. Compleet niet. Hij weet dat het zo niet is. Hij weet dat het allemaal anders is. Het rapport klopt niet, het ligt helemaal anders. Maar waar kan hij terecht? Overal ligt geheimhouding op! Hij stuurt alle raadsleden een bericht dat het rapport niet klopt en dat hij behoefte heeft aan een gesprek om zijn visie op het geheel te delen. Niemand die reageert, niemand buiten de gemeenschapslijst! Met uitzondering van de heer Stolwijk. Iedereen negeert Guido. Hij is een roepende in de woestijn. Iemand die beticht wordt van van alles en nog wat, iemand die dat graag wil weerleggen, iemand die gehoord wil worden. Maar niks. Tot vandaag. Voorzitter ik kan me heel goed voorstellen hoe machteloos je je voelt, als je zoiets overkomt. Hij en wij weten, dat je hoe dan, ook beschadigd gaat worden.

Guido neemt maar een advocaat in de arm. En wij als raadsleden mogen vragen stellen aan het onderzoeksbureau, schriftelijk. Die vragen worden gebundeld en komen later terug. Een aantal wordt er beantwoord door het onderzoeksbureau en een aantal door de gemeente. Wie welke vraag heeft beantwoord is niet duidelijk en wordt ook niet duidelijk. Je zou zeggen, waarom zet men het er niet bij, wat is er te verbergen? Opmerkelijk zijn sommige antwoorden wel. Voorbeeldje vraag 38: Is de toewijzing van de bouwpercelen in 2020 aan aannemers op een andere wijze gebeurd dan in het verleden? Antwoord is: Uit het feitenrelaas van het onderzoek blijkt dat de toewijzing in Groote Hoeven zijn eigen dynamiek heeft gehad. Wat een antwoord! Geeft het onderzoeksbureau dit antwoord? De gemeente? En waarom geen antwoord op de vraag? Wie heeft dit geformuleerd? En waarom zo? Het antwoord kennen we: Er had natuurlijk moeten staan: Nee, het is op exact dezelfde wijze gedaan als bij alle andere bouwprojecten.

Nog steeds laat niemand iets van zich horen. De advocaat van Guido vraagt aan de burgemeester om een contra-expertise op het rapport uit te laten voeren. De burgemeester roept weer de hele raad bijeen. Om de antwoorden op de vragen uit te delen, wederom geheimhouding erop, en vervolgens geeft ze aan dat Guido gevraagd heeft om een contra-expertise te willen laten uitvoeren op het rapport. In het kader van de zorgvuldigheid geeft ze aan dat ze daar mee in wil stemmen. Tevens geeft ze aan dat ze ook een contra-expertise wil laten uitvoeren. Iemand in de vergadering zegt dat hij begrijpt dat Guido dat wil, maar wat is de reden van de burgemeester? Het volgende wordt er gezegd: De zienswijze van Guido en de antwoorden op de gestelde vragen waarbij mijn rol en handelen in twijfel worden getrokken geven mij aanleiding om een contra-expertise uit te laten voeren. De raad stemde ermee in. Later thuis dacht ik, hè da's toch vreemd? Een onderzoek naar de integriteit van Guido, het gaat over Guido, en de burgemeester wil een contra-expertise naar haar rol en handelen. Niemand die tot dan toe er iets over heeft gezegd,

niemand die erom vraagt. Vreemd. Hoe kun je nu een contra-expertise willen, als er niet eens een expertise ligt over je rol en handelen.

Antwoorden hebben de burgemeester en wij niet gekregen. Er wordt in de contra-expertise met geen woord gerept over haar rol en handelen. Wat mij betreft een weggegooid contra-expertise. We hebben toestemming gegeven voor iets anders dan wat we nu hebben gekregen. De contra-expertise van de burgemeester is een contra-expertise op het werk van Necker van Naem. Of was dit ook de bedoeling? Werd het rapport van Necker van Naem niet vertrouwd? Het was toch een gerenommeerd onderzoeksbureau? Waarom moest er nog een hoogleraar ingeschakeld worden om te onderzoeken of de onderzoeker goed werk had geleverd? Waarom? Of was dat alvast om de voorsprong te behouden indien de contra-expertise van Guido, het rapport van Necker van Naem zou onderuit halen? Zijn wij de enige die daar vraagtekens bij zetten?

We hebben de contra-expertise van Elzinga toch maar gelezen. Vreemde contra-expertise trouwens, er staat geen handtekening onder, zelfs geen verwijzing naar de universiteit. Nu twijfelen we niet aan hoogleraar Elzinga. Hij heeft in het verleden voldoende gepresteerd om daar niet aan te hoeven twijfelen. Maar de contra-expertise is wel erg mager. Zonder inleiding, zonder ondertekening, zonder verwijzing naar universiteit. Inhoudelijk is ie duidelijk of ja, hij is helder. Van alle conclusies van Necker van Naem, zijn er een aantal onterecht en blijven er uiteindelijk volgens Elzinga maar twee echt overeind. Maar die twee zullen altijd overeind blijven omdat ook hier weer de geheimhouding op de interviews zit. Dat geldt ook voor Elzinga.

Vervolgens het rapport van De Vries er maar eens bij gepakt. Dat leest toch heel anders. Ondertekend door De Vries, goed uiteengezet hoe hij gewerkt heeft. Met slotconclusies die nog veel verder gaan als waar ik, waar wij, en intussen ook Guido rekening mee hadden gehouden. De Vries laat geen spaan heel. Niet van de gevolgde procedure zoals het vooronderzoek en het niet beschikbaar stellen van de interviews, en niet van de inhoudelijke verwijten. Geen spaan laat ie ervan heel. En iedereen die Guido graag in een kwaad daglicht wil stellen, zal aanvoeren dat het betaald is door Guido. En wie bepaalt die betaalt. Maar ik weet dat het zo niet werkt. Uit ervaring, maar ook uit de woorden van Guido. De Vries heeft niemand gehoord, ook Guido niet, hij deed het op basis van de aangeleverde stukken. En deze raad heeft ermee ingestemd. En als ze er niks mee doen, hadden ze dat van tevoren gewoon moeten zeggen. Dan hadden ze moeten zeggen: "Contra-expertise akkoord, maar we doen er niks mee". Dan had Guido deze kosten en de moeite niet hoeven dragen. Hij moet wel alles zelf betalen. Alle anderen hier in de zaal niet. Dat gaat uit de clubkas. Alles zelf betalen om je tegen iets te verdedigen wat je niet hebt gedaan.

Het onderzoek van Necker van Naem, het rapport van Elzinga en het rapport van De Vries: drie verschillende meningen over een en hetzelfde simpele onderwerp. Voorzitter allemaal goedgeleerde, kundige, heren die hun werk hebben gemaakt van integriteit. En zelfs zij komen met drie compleet verschillende meningen. En dan moeten wij daar een oordeel over

geven. Wij leken, wij dorpse mannen en vrouwen. Dat kan toch echt niet, da's toch onmogelijk.

Voorzitter, omdat wij Guido zo goed kennen, gezien zijn staat van dienst, gezien schone geschiedenis en omdat wij hem er uitvoerig over hebben gesproken volgen wij de contra-expertise van De Vries. De Vries gaat overigens nog verder als wij zelf hadden gedacht. Wij hadden verwacht dat hij met wat aanbevelingen zou komen in de trant van dat hij er meer kies op moet zijn dat hij binnen het college ook zaken buiten het werkveld met hen deelt. Ook over zijn gezin en zijn vrije tijd bijvoorbeeld. Het behoorde immers tot de werkafspraken van het college. Zo lazen we, en zo werd ons meermaals meegedeeld. Die werkafspraken kregen wij afgelopen maandag toegestuurd. We hadden er niet om gevraagd, maar we kregen ze toch. Daar kunnen we er niets over vinden. Niet dat we niet vinden dat dan ook niet hoeft. Uiteraard is het goed om van alles met elkaar te delen. Maar ja, de ene mens is de andere niet. De ene meent dat ie alles met iedereen moet delen, de andere doet dat veel minder of minder graag. De ene meent dat ie iedere dag social media moet aanraken, de andere vindt dat niet nodig. Ieder mens is anders.

Voorzitter als we de conclusies uit het rapport plat slaan dan blijft er niet veel over. Guido heeft bouwbedrijf K. niet bevoordeeld. Hij heeft precies gedaan zoals het hoort. Maar de enige die dit kan bevestigen is de ambtenaar die erbij is geweest. Maar die heeft geheimhouding. Guido heeft zijn zin niet doorgedreven. Guido heeft de ambtenaar zijn eigen stuk laten schrijven. Met suggesties van zijn wethouder en na overleg met andere collega's. De starterswoningen van K. waren woningen die wij als gemeenteraad graag wilden. Een goede keuze want er was enorm veel belangstelling voor. Guido deed het in het algemeen belang. Van eigen belang, of niet–integer belang is geen enkele sprake. En er is zelfs geen schijn van.

Guido liet de gemeente geen financieel risico lopen. Guido nam zijn verantwoordelijkheid en probeerde iedereen vooruit te helpen. Zoals ook bij andere bouwprojecten gaf hij toestemming voor het grondwerk. Niet voor bouwwerkzaamheden. Niks mis mee. Als wethouder moet je ooit verantwoordelijkheid durven nemen en dat is schipperen tussen het een of het ander. Van financieel risico was geen sprake. Dat de bouw niet stilgelegd kon worden toen het bouwbedrijf zich niet aan de afspraken hield was niet Guido's verantwoordelijkheid of schuld. Er was iemand anders die wel een vergunning afgaf, terwijl degene wist dat er nog geen grondtransactie had plaatsgevonden. Ook dit heeft helemaal niks met integriteit te maken. Guido handelde niet in eigen belang. Hij handelde in algemeen belang. Het heeft niks met integriteit te maken. En het heeft er ook niet de schijn van.

Guido bevoordeelde zijn zoon nergens mee. Hij gaf louter en alleen antwoord op de vraag wie er in Groote Hoeven ging bouwen. Een zoon tot vader vraag. Het was openbaar besluit, bijna drie weken daarvoor genomen. Het stond al op de website van makelaars, van de bouwer. Guido heeft verder geen enkele bemoeienis ermee gehad. Totaal geen. Het was niet de bedoeling om te loten van het bouwbedrijf, net als bij alle anderen. Ook hier is helemaal niks wat met integriteit te maken heeft. Helemaal niks. En ook niet de schijn van.

Een ambtenaar die naar het adres vraagt van de zoon van de wethouder, of naar “of er al geld over is gemaakt”? Die geef je toch gewoon antwoord. Of niet dan? Gelukkig concluderen zowel Elzinga als De Vries dat beiden. Wederom niks met integriteit, of de schijn van, te maken.

Het verhaal van de waarborgsom in het college? Heel erg vreemd. De ene week moet er een aantekening worden gemaakt, de week erna wordt er nauwelijks nog over gesproken. Wederom heeft Guido niet in eigen belang gehandeld, maar in het algemeen belang. En wederom lijkt er van niet-integer handelen dan geen enkele sprake.

Vinden wij dan helemaal niks van Guido. Jawel hoor, en dat hebben we hem ook gezegd. Natuurlijk had hij gewoon moeten vertellen dat zijn zoon een huis had gekocht. Om de dood eenvoudige reden dat je dat je collega's gewoon kunt vertellen. Niet in een collegevergadering, maar gewoon op de gang, bij een lunch of bij een informeel overleg. Er zijn meer dingen dan alleen werk. Vrije tijd, je gezin, hobby's, ook dat hoor je te delen met je collega's. En daar moet je jezelf toe gaan zetten. Het zit niet in de aard van het beestje, maar het hoort wel. Maar zoals je zelf ook al aangaf, heb je er gewoon geen erg in gehad. Voor jou was het niet belangrijk. Schijnbaar niet eens belangrijk genoeg om er kies op te zijn om te delen met je collega's. Afgelopen weken heb ik een aantal keer het verwijt gehoord “maar hij heeft zoveel kansen gehad, niet één keer, niet twee keer, hij had het wel tien keer kunnen vertellen.” Inderdaad dat klopt, dat had gekund. Maar dan ga je er vanuit dat Guido het bewust achterhield. Dat is niet zo. Hij heeft er niet bij nagedacht. Ik vergelijk het met het volgende: Je rijdt met de bus van je baas tegen een paaltje aan. Maar je hebt het niet gevoeld. Je baas heeft gezegd dat je er tegenaan zat. Tien dagen later confronteert hij je ermee. Hij zegt je hebt tien dagen de tijd gehad om me het te vertellen. Maar als je er geen erg in gehad hebt, dan kun je het toch ook niet vertellen. Wij zijn ervan overtuigd dat Guido het niet bewust heeft achtergehouden. Maar we vinden wel dat hij er wel nauwkeuriger op moet zijn. Zoiets moet je goed inschatten en dat heeft hij niet gedaan. Guido, wethouder zijn is niet alleen hard werken. Wethouder zijn is ook de joviale jongen uithangen, social media-en, buurten over niks, delen van zaken buiten het werk, etc. Het zit niet in de aard van het beestje, maar doe er wat mee.

Voorzitter, waar zijn we in beland? De laatste signalen die we altijd kregen waren dat het college goed samenwerkte, met verschillende karakters, maar dat het een prima team is. Wij spreken niet uit dat alles goed is gegaan, wij spreken niet uit dat er geen misstapjes zijn gedaan. of steekjes zijn laten vallen. We zeggen niet dat er geen foutjes zijn gemaakt. Ongetwijfeld. Waar gewerkt wordt - en zeker waar hard gewerkt wordt - worden foutjes gemaakt. Maar foutjes maken is niet hetzelfde als niet integer zijn. Of niet integer handelen. Foutjes zijn foutjes en die moeten aangepakt worden. Maar intussen is hier iets heel anders aan de hand. Wanneer je een groot onderzoek inzet komt er altijd iets uit. Bij Guido, bij jou, bij mij en bij iedereen in deze kring en ver daarbuiten. Natuurlijk! Want soms handel je naar het moment, naar de omstandigheden, naar goed dunken. Achteraf kan men een koe in de kont kijken.

Door het instellen van een integriteitsonderzoek en het betrekken van de politiek daarin gaan mensen gruwelijk beschadigd worden. Natuurlijk Guido, die zichzelf van geen kwaad bewust is, die zichzelf niet herkent in het rapport van Necker van Naem en ook niet in de conclusies. Helemaal niet. En wij herkennen hem er ook niet in. Maar beschadigd is hij nu al. Zwaar beschadigd. Voor de rest van zijn leven. Daar komt hij nu al niet meer vanaf. Hij komt in het rijtje van Jos van Rey en Peter Tielemans. En waarom? Omdat hij niet tegen zijn collega's verteld heeft dat zijn 32-jarige zoon, die al vele jaren uit huis is, een woning in Someren heeft gekocht? Wordt hem dat zo zwaar aangerekend? Of dat hij misschien iets te benaderbaar was? Dat hij te kort op zijn werk zat? Misschien zelfs iets teveel ambtenaar was in plaats van wethouder, is dat het? Moet hij daarvoor zo beschadigd worden? Hoort dat niet op een andere manier te gaan? Is dit alles niet buiten proportioneel? Staat dit werkelijk in verhouding tot wat er is gebeurd? Vinden we dat met z'n allen? Is dat de manier en de wijze waarop we in Someren werken? Het spijt ons, maar de Gemeenschapslijst doet er niet aan mee. Niet bij onze eigen wethouder, maar zeker ook niet bij de mensen van alle andere fracties. Wij zijn er niet op uit om mensen, hun gezinnen en hun levens te beschadigen. Nu niet, en nooit niet! Zo zitten wij niet in elkaar. En gelukkig weet de Somerense burger dat! Nu en altijd!

Voorzitter, ik heb al vaker mijn stem laten horen met betrekking tot integriteit. En ik zal het nogmaals doen. We zitten met z'n allen zo vol van integriteit dat we de realiteit uit het oog verliezen. Iedereen veegt zijn straatje schoon om maar zo integer mogelijk over te komen. We bedenken meer regels, normen en codes omdat we zo serieus mogelijk er mee om willen gaan. Dat doen we om elkaar te behoeden, te behoeden voor integriteitstekstels. Maar in plaats dat we elkaar behoeden, gebruiken we om elkaar mee te slaan, om elkaar te beschadigen. We proberen alles dicht te timmeren en roepen elkaar op om ons eraan te houden. Elk foutje, elke misstap is een integriteitsverhaal. Dat kan niet en dat mag niet. De motie van afkeuring van december van de oppositie is een mooi voorbeeld daarvan. Proberen iemand te beschadigen. Beide fractievoorzitters wisten toen al dat er een integriteitsonderzoek liep naar Guido. Een motie van afkeuring werd toen al ingebracht, als voorschot op vandaag, De twee andere voorstemmers, wisten niet eens wat eraan zat te komen. Ze stemden gewoon mee.

Wij, de Gemeenschapslijst, twijfelen niet aan de integriteit van wethouder Schoolmeesters en ook niet aan zijn handelen. De bevestiging krijgen we in het rapport van De Vries. Hij spreekt van de reinste integritisme. Waarbij integriteit gebruikt wordt terwijl het er niets mee te maken heeft. Dat zijn nog eens uitspraken!

Voorzitter, het is een lang betoog geworden. Maar als niemand Guido wil horen, dan zal toch iemand het de rest moeten vertellen. Guido is ervan overtuigd dat de ambtenaren waar hij mee samen heeft gewerkt een heel ander geluid laten horen dan gesuggereerd wordt in het rapport. Daar is ie van overtuigd, omdat het gewoon niet anders kan. Maar die mensen hebben geheimhouding, daarnaast hebben ze het rapport niet mogen lezen en wij mogen niet met ze praten. Wij zijn er heel benieuwd naar, maar de rest van de raad schijnbaar niet.

Heel vreemd. Heel erg vreemd. Maar mocht het er van komen dan zal bij de rechtbank alles boven tafel moeten komen.

Voorzitter, ik ga afsluiten met de opmerking richting al mijn collega-raadsleden dat ze goed moeten nadenken. Het politieke spel is een mooi spel, en dat moet ook gespeeld mogen worden. Geen probleem. Maar mensen beschadigen gaat ons een brug te ver. Ik heb eerder aangegeven dat onze fractie zo iets nooit zou doen. Politiek bedrijven doe je niet over de rug van een ander. Dat doe je door zo goed mogelijk proberen de mening van het volk te vertegenwoordigen. Het algemeen belang, de Gemeenschapslijst zal je dat niet horen doen. Wij baseren ons op de inhoud, en onze mening zal best wel eens anders zijn en best wel eens duidelijk overgebracht worden, maar daarbij beschadigen we geen andere mensen. We hebben nog nooit iemand beschuldigd van niet-integer handelen.

In de hele Somerense geschiedenis is er nog nooit een motie van wantrouwen ingediend. En ik ben ervan overtuigd dat er genoeg zaken en personen zijn geweest die heel wat meer op hun kerfstok hadden dat wat hier feitelijk aan de hand is. Men moet zich goed realiseren wat men doet. Men beschadigt iemand voor de rest van zijn leven. Guido is eind 50 en kan een andere baan vergeten. Als hij echt wat fout heeft gedaan, dan is dat zijn eigen probleem. Maar als later de onderste steen bovenkomt, en ik ken Guido, dat gaat hij doen, dan is de beschadiging een feit en kunnen we niks meer terugdraaien. Wij willen het in elk geval niet op ons geweten hebben.

Deze raad heeft er ook niet voor gekozen. Wij hebben geen vooronderzoek ingesteld, geen onderzoeksbureau opdracht gegeven en we hebben er ook niet voor gekozen om het rapport politiek te maken. Maar nu moeten de zeventien raadsleden er wel een oordeel over vellen. Zonder Guido gehoord te hebben, zonder te kunnen checken of het allemaal wel klopt, zonder inspraak, zonder alles. Voor degene die graag van Guido af willen zal het niet zo'n probleem zijn. Zij baseren zich op het onderzoek van Necker van Naem. Maar voorzitter voor ons geldt dat niet. Wij zijn benieuwd naar veel meer info. Naar degenen die er echt bij waren. En daarvoor baseren we onszelf op de contra-expertise van De Vries.

Voorzitter, wij hebben kennis genomen van het onderzoek en de daarbij horende conclusies. We hebben kennis genomen van de zienswijze van Guido en van de contra-expertises van Elzinga en van De Vries. Het is ons duidelijk. Verder hebben wij onszelf vooral goed laten bijpraten door Guido zelf. En juist dat laatste, hetgeen de anderen hebben nagelaten, heeft ons overtuigd van zijn integriteit en zijn integere handelen. Een paar puntjes om aan te werken, wat opener zijn, het werk wat losser laten, etc. En daar laten we het bij. Voor ons is duidelijk dat dit geen integriteitskwestie is. Allesbehalve.

Voorzitter tot slot een paar vragen: Wij willen graag aan wethouder Schoolmeesters vragen of hij ook zijn visie wil laten horen? En ik wil van de overige fracties weten of zij ook vinden dat de onderste steen boven moet komen? Daarnaast wil ik van hen weten of zij ook de interviewverslagen, eventueel onder geheimhouding in zouden willen zien, indien de geïnterviewde daar toestemming voor zou willen geven? En of zij ook de geïnterviewden

eventueel onder geheimhouding zouden willen bevragen, indien zij daar zelf toestemming voor zouden geven? Tot zover.

Indien op de laatste vragen positief geantwoord wordt dan ga ik aangeven dat we willen dat de raadsvergadering tot nader order geschorst zou moeten worden, zodat we dat eerst kunnen doen, alvorens er een gedegen besluit kan worden genomen.